

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno oznámením, které bylo účastníku řízení, společnosti MSC MONEY SERVICE CORPORATION, a.s., doručeno dne 1. dubna 2014. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět zaslaný Úřadu, který je součástí spisového materiálu, a další skutečnosti zjištěné v průběhu prověřování tohoto podnětu.

Ze spisového materiálu vyplývá, že osobní údaje 362 fyzických osob (v oznámení o zahájení správního řízení bylo chybně uvedeno 363 fyzických osob) v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a město pobytu byly zveřejněny na webových stránkách účastníka řízení umístěných na internetové adrese <http://www.msCorp.cz> v rubrice „Neplatící klienti“ nejméně ode dne 25. března 2014 do dne 31. března 2014. O tom správní orgán dne 31. března 2013 pořídil úřední záznam č. j. UOOU-03141/14-4, který spolu s výtiskem seznamu dlužníků k danému datu vložil do spisu.

Součástí oznámení o zahájení správního řízení byla výzva k předložení listin dokládajících právní tituly ke zpracování osobních údajů 363 fyzických osob, jejichž osobní údaje byly zveřejněny na webových stránkách účastníka řízení.

Dne 9. dubna 2014 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, že na základě klientské smlouvy sjednávané se zájemcem o úvěr dává zájemce souhlas v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. se zpracováním jeho osobních údajů správci, kterým je společnost MSC MONEY SERVICE CORPORATION, a.s. Zároveň zájemce prohlašuje, že je správce oprávněn zveřejnit údaje zájemce na svých webových stránkách v případě nesplácení poskytnutého úvěru řádně a včas, a to v rozsahu jméno, příjmení, město pobytu a datum narození (viz čl. 11 klientské smlouvy). Toto ustanovení má účastník řízení sjednáno ve všech typech klientských smluv. Přílohou vyjádření byla vzorová klientská smlouva.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení nedoložil konkrétní právní tituly ke zpracování osobních údajů svých klientů, ale pouze vzorovou klientskou smlouvu, vyzval jej správní orgán dne 9. dubna 2014 k předložení kopií klientských smluv, které uzavřel s klienty: ....

Po doručení kopií klientských smluv ze dne 22. dubna 2014 správní orgán zjistil, že je lze rozdělit do několika skupin, např. podle toho, které obsahují souhlas se zveřejněním osobních údajů klienta v případě nesplácení poskytnutého úvěru podle výše zaslané vzorové smlouvy, a které tento souhlas nezahrnují (tj. byly zřejmě sepisovány podle předchozího resp. odlišného vzoru klientské smlouvy). Na základě tohoto zjištění vyzval správní orgán dne 25. dubna 2014 účastníka řízení k předložení kopií všech klientských smluv uzavřených s klienty, jejichž osobní údaje byly ke dni 31. března 2014 zveřejněny na jeho webových stránkách s výjimkou těch, které předložil na základě předchozí výzvy.

Účastník řízení předložil kopie klientských smluv v digitalizované podobě na CD nosiči dne 3. června 2014.

Dne 6. června 2014 bylo účastníkovi řízení doručeno seznámení s podklady rozhodnutí, jehož součástí bylo upozornění na chybějící kopie klientských smluv uzavřených se 4 klienty: .....

Dne 24. června 2014 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření před vydáním rozhodnutí, ke kterému účastník řízení připojil chybějící kopie smluv. Dále se vyjádřil ke zřízení rubriky „Neplatící klienti“, kterou založil za účelem vyhledání dalších věřitelů dlužníků, aby mohl legálně vymáhat své pohledávky formou návrhu na insolvenční řízení dlužníka. Účastník řízení nejprve své dlužníky písemně upozornil na jejich dluh, také je telefonicky kontaktoval a vymáhal dluh. Jako správný hospodář musel využít veškeré dostupné možnosti pro vymožení svých pohledávek, proto zřídil na svých webových stránkách rubriku „Neplatící klienti“, která byla veřejnosti i potenciálním věřitelům dostupná. Osobní údaje v ní byly takového charakteru, aby nedošlo k záměně klienta a zároveň nebyl zveřejněn citlivý údaj o klientovi.

Dále účastník ve svém vyjádření uvedl, že každého 21. dne v kalendářním měsíci vygeneroval aktuální soustavu, která obsahovala seznam klientů, kteří jsou v prodlení se splátkami, a tuto následně zveřejnil na svých webových stránkách. Jednalo se pouze o dlužníky. Jakmile dlužník svůj dluh uhradil, byl ze seznamu neplatících klientů spolu se svými osobními údaji vymazán. Klienti ve všech předložených klientských smlouvách souhlasili se zpracováním osobních údajů dle zákona č. 101/2000 Sb. Pokud by nesouhlasili s uveřejněním svých osobních údajů souvisejících s jejich dluhem, měli možnost požádat o vysvětlení a zároveň o provedení výmazu svých osobních údajů. Po celou dobu existence předmětné rubriky žádný neplatící klient o toto nepožádal.

V závěru účastník řízení oznámil, že ke dni 2. května 2014 odstranil rubriku „Neplatící klienti“ ze svých webových stránek.

Z celkového počtu předložených kopií klientských smluv (362) vyplynulo, že pouze 9 z nich, které byly uzavřeny s klienty: ..., obsahuje souhlas se zveřejněním osobních údajů klienta v případě, že se dostane do prodlení se splácením úvěru, který mu účastník řízení poskytl, a tento souhlas byl udělen i na dobu, ve které byly jejich osobní údaje zveřejněny.

Další skupinu tvoří smlouvy, které neobsahují souhlas se zveřejněním osobních údajů daných fyzických osob v případě prodlení se splácením poskytnutého úvěru, resp. tento souhlas nebyl účinný v době, ve které byly jejich osobní údaje zveřejněny. Jejich celkový počet je 354 a zahrnuje smlouvy uzavřené s klienty uvedenými ve výroku tohoto rozhodnutí.

K této skupině klientů správní orgán dále dodává, že ze spisového materiálu vyplývá, že u 13 z nich nedoložil účastník řízení žádný souhlas se zpracováním osobních údajů, u 186 z nich sice účastník řízení souhlas se zpracováním osobních údajů doložil, ale tento souhlas nezahrnoval zveřejnění osobních údajů klienta v případě, že se dostane do prodlení se splácením úvěru, a současně byl udělen pouze na dobu určitou (na 4 roky), která v době zveřejnění předmětných údajů (tj. v období od 25. do 31. března 2014) již uplynula. U zbytku klientů pak sice byl účastníkem

řízení doložen souhlas, který byl v době zveřejnění osobních údajů účinný, nicméně tento souhlas se zpracováním osobních údajů se na jejich zveřejnění nevztahuje.

K předmětu řízení lze konstatovat, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení a datum narození jsou spolu s informací o existenci údajného dluhu vůči konkrétnímu subjektu a o jeho výši nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají určeného, resp. určitelného subjektu údajů (subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu).

Dále je nezbytné uvést, že výše uvedené osobní údaje účastník řízení získal v souvislosti se svou podnikatelskou činností, tj. poskytování a zprostředkování spotřebitelských úvěrů, a je tedy jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení je proto mj. povinen podle § 5 odst. 1 písm. f) citovaného zákona zpracovávat tyto osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.

Účastník řízení zpracovává osobní údaje svých zákazníků bez jejich souhlasu za účelem plnění svých práv a povinností souvisejících s provedenými obchody, a to včetně vymáhání případných pohledávek [viz zejména § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb.]. Zveřejnění osobních údajů ve shora uvedeném rozsahu na webových stránkách účastníka řízení je ovšem třeba již bez jakýchkoli pochybností posuzovat za jiný účel zpracování ve smyslu § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2001 Sb., ke kterému účastník řízení nebyl bez předchozího souhlasu svých zákazníků oprávněn.

Souhlasem je dle § 4 písm. n) svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů, a zároveň podle § 5 odst. 4 platí, že subjekt údajů musí být při udělení souhlasu informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období. Souhlas subjektu údajů se zpracováním osobních údajů musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování.

Z výjimek uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. (kdy lze zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů) by bylo teoreticky možné na předmětné zpracování aplikovat pouze § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Dle tohoto ustanovení může správce provádět zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, současně ovšem musí být splněna podmínka, že takové zpracování osobních údajů není v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Zpracování prováděné účastníkem řízení přitom představuje dle správního orgánu hrubý zásah do osobního a soukromého života dotčených subjektů údajů, což ve svém důsledku znamená, že na jím prováděné zpracování tuto výjimku aplikovat nelze.

K předmětu tohoto řízení dále správní orgán uvádí, že, bez ohledu na to, zda fyzická osoba je nebo není skutečným dlužníkem účastníka řízení, je zveřejňování osobních údajů bez souhlasu fyzických osob v souvislosti se vznikem pohledávek nepřípustným zasahováním do soukromí těchto osob, neboť zveřejněním takového údaje, který byl získán na základě soukromoprávního vztahu, může dojít k poškození dobrého jména dotčené osoby v mnoha dalších vztazích, a to jak soukromoprávních, tak veřejnoprávních. Jedná se o nátlakové jednání, kterým je porušováno i ustanovení článku 10 odst. 1 až 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, každý má právo na ochranu před zasahováním do soukromého a rodinného života a každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Právní řád poskytuje nepochybně účastníkovi řízení dostatečné prostředky k ochraně jeho práv v případě, kdy mu skutečně nebudou ze strany zákazníků konkrétní pohledávky uhrazeny, a to včetně následného výkonu případného soudního rozhodnutí; mezi tyto prostředky zveřejňování seznamu dlužníků nepatří (viz také stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 1/2001; www.uoou.cz).

K tvrzení účastníka řízení, že zřídil na svých webových stránkách rubriku „Neplaticí klienti“ za účelem najít dalších věřitelů, aby mohl legálně vymáhat své pohledávky formou návrhu na zahájení insolvenčního řízení, správní orgán uvádí, že takový postup zákon neumožňuje. Tomuto tvrzení dle názoru správního orgánu nespovídá ani způsob zveřejnění osobních údajů, ze kterého nijak nevyplývá, že by mělo zveřejnění osobních údajů sloužit k účelům, které účastník řízení uvádí, např. příslušná webová stránka obsahuje pouze nadpis „Neplaticí klienti“ a informaci, že záznamy obsahují dlužníky k datu 24. dubna 2014.

Správní orgán považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení porušil popsáním jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu pouze v mezích ustanovení § 3 odst. 6 citovaného zákona, nebo na základě souhlasu subjektu údajů.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se při rozhodování o výši pokuty přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání, následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno. Správní orgán v souladu s tímto ustanovením při stanovení výše pokuty vycházel z následujících skutečností.

Z hlediska závažnosti správní orgán hodnotí jako přitěžující kritérium zásah do zákonem chráněných práv, neboť v případě zveřejnění informací, resp. tvrzení, že subjekty údajů neuhradily některé ze svých závazků, dochází dle správního orgánu k závažnému zásahu do soukromí subjektů údajů (viz výše). Tato okolnost současně vyjadřuje následek protiprávního jednání účastníka řízení ve smyslu § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. Současně je z hlediska zásahu do zákonem chráněných práv (tj. závažnosti) další přitěžující okolností skutečnost, že v důsledku toho, že údaje byly zveřejněny prostřednictvím internetu, tedy v podstatě neomezenému počtu osob, došlo k následku, který nelze zpětně žádným způsobem napravit a již způsobený zásah do práv omezit. Za přitěžující okolnost tak správní orgán považuje též způsob protiprávního jednání účastníka řízení, tj. zveřejnění

údajů prostřednictvím internetu. Jako k další přitěžující okolnosti přihlédl správní orgán ke skutečnosti, že v daném případě byl neoprávněným zpracováním osobních údajů dotčen větší počet klientů, konkrétně 354 fyzických osob.

Pokud se týká doby, po kterou byly údaje zveřejněny, tu neposoudil správní orgán jako polehčující či přitěžující, a to zejména s ohledem na skutečnost, že, jak výše uvedeno, samotným zveřejněním dochází k zásahu, který je ve své podstatě nevratný. K tomuto kritériu proto správní orgán při úvaze o výši sankce nepřihlížel.

Ve vztahu k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno, přihlédl správní orgán, jako k polehčující okolnosti k tomu, že účastník řízení osobní údaje (resp. celou rubriku „Neplatící klienti“) ještě v průběhu správního řízení ze svých webových stránek odstranil. Naopak jako přitěžující okolnost hodnotí správní orgán to, že vzhledem k tomu, že v aktuálních vzorových klientských smlouvách, které účastník řízení uzavírá, je zahrnut souhlas se zveřejněním osobních údajů klientů, kteří se dostali do prodlení se splácením úvěru, musel si být účastník řízení (i s ohledem na předmět svého podnikání) vědom neoprávněnosti zveřejnění osobních údajů klientů, kteří uzavřeli smlouvu neobsahující toto ujednání.

Po posouzení všech shora uvedených skutečností rozhodl správní orgán o uložení sankce v dolní polovině zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů, který rozhodnutí vydal, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 26. června 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností